

Jan Keller bez cenzury: Jak na populismus

- CZ24 News | 13. prosince 2023

ČESKO: Jan Keller píše o naprosto důsledném boji současné vlády proti populismu.

Obvinění zastánců odlišných názorů z populismu se stalo naprosto rutinní součástí politiky posledních let. Ti, kdo nálepky populismu plnými hrstmi rozdávají, viní své politické soupeře z toho, že se odvolávají na zájmy lidu. Populisté lidu slibují, že budou hájit jeho práva, přitom však nabízejí na složité problémy vždy jen líbivá a jednoduchá řešení.

Současná vláda považuje boj proti populismu za jednu ze svých hlavních priorit. Za tímto účelem jsou nemalými částkami financovány týmy zkoumající, jak „populismus vede k oslabení odpovědnosti“, což brání „efektivnímu vládnutí“, a jak co nejlépe dosáhnout „oslabení podpory populismu obyvatel České republiky“.

Vláda se však zdaleka nespolehá pouze na dobře zaplacené odborníky. Díky svému složení, které má s odborností společný snad jen ten skvělý plat, činí vládní tým tak jaksi spontánně sám od sebe kroky, jež populismu neponechávají prakticky žádný prostor. Postup koaličních stran je v této věci naprosto důsledný.

Vycházejí z toho, že samotné slovo „lid“ je demagogická kategorie, kterou si populisté schválně vymysleli, aby se měli kým zaštiťovat. Takzvaný lid je jen umělý konstrukt, jemuž v realitě nic neodpovídá. S lidem je to prostě podobné jako s národem. Nikdo ho v životě neviděl, nikdo se s ním nepotkal. Žádný lid neexistuje, existuje pouze demokracie, tedy vláda lidu. Strany skutečně demokratické se poznají podle toho, že v lid prostě nevěří.

Populisté lidu slibují, že budou hájit jeho zájmy. Tím se ovšem jen dále usvědčují z nekalých úmyslů, protože vláda z vlastní zkušenosti dobře ví, že sliby zde nejsou od toho, aby se plnily. Politik se nikdy nesmí stát otrokem svých slibů, a už vůbec ne svých slibů předvolebních. I pod tlakem veřejnosti musí umět říci rázné NE. Dokazuje tím pevnost svého charakteru.

Protože populisté nabízejí líbivá řešení, je jasné, jak se mají zachovat strany nepopulistické. Musejí umět nabídnout něco, co se líbit určitě nebude a co rozhodně nebude žádným řešením. Tímto způsobem jsou základy liberální demokracie jištěny hned dvojnásobně. Aby si nikdo nemohl stěžovat, že je snad oproti jiným diskriminován, je třeba poškozovat všechny kategorie obyvatel stejnou měrou. Co se spotřebitelům ubere v peněžence, musí se podnikatelům ubrat na zisku. Výjimku tvoří jen největší firmy a nejmocnější oligopoly, protože pravicová vláda zde není od toho, aby zasahovala do tržních mechanismů.

Jelikož populisté tvrdí, že lidem bedlivě naslouchají, lze boj za demokracii vyhrát jedině tím, že se lidem naslouchat nebude. Je třeba, aby ignorování hlasů bylo viditelné, jednoznačné a přímo ostentativní. Jinak by hrozilo, že těm dole ani nedojde, že na ně vláda v boji s populisty kašle. Neškodí tu a tam exemplárně naznačit, jak by také mohl dopadnout někdo, kdo pro samé naslouchání falešným hlasům neslyší vstřícný a všeobjímající hlas pravdy a lásky. Od toho máme příslušné paragrafy.

Pokud jsou všechny zmíněné zásady svědomitě dodržovány, stačí pak už jen směrem nahoru upravovat kvartál od kvartálu ceny, zvyšovat životní náklady a ignorovat existenční problémy lidí, aby si lid, který neexistuje, třeba omylem nemyslel, že on je tady pánem.

Někdo by se mohl ptát, proč se vlastně financují nákladné výzkumy ohledně povahy populismu a hledání opatření proti němu, když vládní strany i bez toho dobře vědí, jak mu demokraticky čelit. Je tomu tak proto, že nemalé prostředky, které se na podobné výzkumy vynakládají, by mohly být použity třeba na pomoc skutečně potřebným. To je přesně to, co vláda nesmí udělat. Byl by to populismus nejhrubšího zrna.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)